

Дълго време следъ това тя се не мъркаше вече тукъ. Една ранна сутринъ единъ отъ работниците, засмѣнъ до уши, ми съобщи, че видѣлъ змията, и че тя имала малки. Бързо грабнахъ бинокъла си и се запжтихъ къмъ рѣката. Близу до една скала змията, увита върху едно дърво, бѣше протегнала глава надъ водата и наблюдаваше внимателно играта на нѣколко дузини малки, половинметрови змийчета. Тя бѣше станала майка и пазѣше току що излупенитѣ. Трѣбваше отдалечъ да наблюдавамъ тази картина, защото, както природата е наредила, всѣко животно въ това положение, се лесно раздразва и напада; а една борба съ такава грамадна змия е опасна, дори и когато човѣкъ е въоръженъ.

Всѣка седмица въ уреченъ день се събираха женитѣ на работниците и отиваха да ператъ заедно съ децата си на рѣката. Малкото 6 годишно момче Патулу забелязало една пеперуда и почнало да я гони. То забравило, че майка му, му е забранила да се отдалечава отъ нея, и достигнало до това мѣсто, гдето бѣхъ видѣлъ напоследъкъ змията.

Нѣколко часа следъ това, когато всички жени и деца се бѣха върнали, майката на Патулу съ плачъ ме замоли да тръгна съ нѣколко мъже да търся заблуденото дете. Когато ми каза, въ коя посока е изчезнало детето ѝ, тръпки ме избиха по тѣлото. Знаехъ, че въ тази мѣстностъ се навърта анакондата и нейнитѣ малки. Грабнахъ набързо пушката си и отърчахме къмъ скалата, гдето бѣхъ видѣлъ змията. Нѣколко минути следъ това се натъкнахме на страшна картина. Окачена на единъ клонъ, змията бѣше навела опашката си около тѣлото на малкия Патулу и го люлѣеше, като че ли си играеше.